

FOLKE
TEATRET

DEN G
FARFAR B
SP

STØRST AF ALT

En kollage af Kim Fupz Aakeson-historier

Undervisningsmateriale

INDHOLD

TEATRET FARVER TILVÆRELSEN	2	Verdens grimteste pige	8
KÆRE UNDERVISER	2	Men størst af alt	9
MERE OM FORESTILLINGEN	3	EFTER FORESTILLINGEN	10
STØRST AF ALT – HANDLINGER	3	Hvorfor arbejde videre med stykket i klassen?	10
FØR FORESTILLINGEN	4	Spørgsmål at tale om – tematisk efterbearbejdelse	10
Gennemgå praktisk information	4	KREATIV EFTERBEARBEJDNING	11
FORBEREDELSE	4	Kunstnerisk laboratorium på teatret	11
Vi skal se teater	4	ØVELSER I KAN LAVE SAMMEN I KLASSEN	12
Hvordan bliver en teaterforestilling til?	4	Minder på linje – Refleksion	12
FORTÆL DEM	5	Lav en enkel karakteranalyse – Faglig opgave	12
KIG PÅ BILLEDERNE – refleksion	6	Vend tilbage til plakadbilledet – Refleksion	13
ORDLISTE TIL STØRST AF ALT	7	En ny slutning – Kreativ skriveøvelse	13
Pigen der krøb	7	Skriv et brev til en figur – Kreativ skriveøvelse	13
Farmanden	7	Alle som! – Refleksion	14
Så blev farfar et spøgelse	8	Tegneopgave 1 – Faglig opgave	14
		LILLE TEATER-ORDBOG	15

TEATRET FARVER TILVÆRELSEN

Når du sætter dig til rette i teatrets røde plyssæder, har vi gjort vores ypperste for at give dig en oplevelse ud over det sædvanlige. Vi lever og ånder for at skabe det rum, hvori følelserne kan få frit spil; du skal ikke kun blive en oplevelse rigere, vi ønsker også at ramme dig lige i hjertekulen. Når rampelyset tændes, kommer alle sanser i spil, og vi kan i bogstavelig forstand, høre, lugte, se, føle og somme tider smage hinanden – og vi elsker det.

En teateroplevelse giver dig ikke et sandfærdigt billede af scenekunstens mangfoldighed. Du bliver nødt til at opleve forskellige genrer og lade dig blive opdraget, pirret og til tider provokeret, så du i mødet med teatret kan udvide dine vanlige kulturpræferencer.

Det er en stor oplevelse at gå i teatret, for du oplever en autenticitet, der også forpligter dig over for dem, som står på scenen. Teatret er live og derfor bliver hver forestilling unik, og som publikum er du ikke usynlig, men en kærdkommen medspiller i forestillingen. Du kan grine eller græde højlydt, blive chokeret, forskrækket, frastødt, vred, varm, vemodig og lade dig rive med af historien, ordene, skuespillerne, kostumerne, lyset, scenografien, musikken, stemningen eller dine medpublikummer. Din oplevelse breder sig i hele teatersalen og blander sig med de andre publikummer, og så er det, at du nemt kan blive indhyllet af en kæmpe fællesskabsfølelse.

Teatret kan nuancere tilværelsen. Om du oplever en storslået eller helt intim forestilling, så får du serveret indhold for øjnene af dig, der skærper dine refleksioner om dig selv, menneskene omkring dig, og det samfund du lever i.

Teatret er på alle måder magisk og skaber oplevelser, du ikke kan finde andre steder i samfundet.

Vi glæder os til at dele dem med dig!

FOLKETEATRET

KÆRE UNDERVISER

VELKOMMEN

Du sidder her med Folketeatrets lærervejledning til forestillingen STØRST AF ALT af Teater Patrasket. Materialet henvender sig til indskoling og 4. klasse og tanken er, at du kan lade dig inspirere til for- og efterarbejde med forestillingens tematikker.

Her får du nogle forslag og idéer til, hvordan du kan gøre teaterbesøget så spændende og interessant som muligt for eleverne. Du kender jo din klasse bedst, så læg til eller træk fra som det passer i din undervisning. Vi håber, I får en spændende teateroplevelse, der giver inspiration til samtale og videre arbejde med de oplevelser, I har fået sammen.

Rigtig god fornøjelse!

MERE OM FORESTILLINGEN

Forestillingen bygger på fem forskellige fortællinger fra Kim Fupz Aakesons univers, som ikke hænger direkte sammen – bortset fra, at de alle handler om kærlighed på forskellige måder. Historierne bliver både fortalt og spillet, som en form for metafortælling. Historierne bliver fortalt/spillet i en underfundig scenografi med western-tema, der understreger komikken. Historierne adskilles med musikalske indslag, og titlen på den næste fortælling præsenteres tydeligt.

STØRST AF ALT – HANDLINGER

Pigen der krøb: En stille pige begynder at krympe, fordi hun hele tiden tror hun skal tilpasse sig andres forventninger og tanker om hende. Hun tør ikke sige fra og bliver mindre og mindre, indtil hun til sidst er lille som en mus og gemmer sig i et musehul. Der møder hun en kat, som vil spise hende – og da får pigen nok. Hun puster sig op til sin rigtige størrelse og får luft til endelig at sige, hvad hun vil og mener.

Farmanden: En mor og far bliver skilt, og da drengen og moren har grædt færdigt, synes de, det er tid til at finde en ny far til familien. De opsøger Farmanden – en butik, der tilbyder forskellige slags fædre. Ingenting passer drengen, og til sidst går det op for ham, at han allerede har en far og ikke behøver en ny. Moren har måske bare brug for en ny kæreste.

Så blev farfar et spøgelse: En dreng mister sin farfar, men opdager, at farfar vender tilbage som et spøgelse, fordi der er noget, han mangler at gøre. Sammen forsøger de at finde ud af, hvad det er, ved at vende tilbage til farfars hus og kigge på billeder og ting. Til sidst opdager farfar, at det eneste, han manglede, var at sige farvel til drengen.

Verdens grimme pige: En pige føler sig grim og uden værdi, fordi hun synes, hun har alt for store ører. Hun prøver alt for at skjule dem med frisurer og tøj, men ørene vokser og skifter farve. Til sidst er de så store, at hun kan flyve, og pigen indser, at hun slet ikke var grim – hun var smuk. Hun var ikke forkert, hun var en sommerfugl.

Men størst af alt: Gud skabte Jorden på syv dage. Fanden lavede kun småting som tidsler, hvepse og slagregn og er misundelig på Gud, især over menneskene. Fandens oldemor får en idé og spreder sladder, grådighed, dovenskab, nærighed, håbløshed og mindreværd blandt menneskene. Englene ser, hvor galt det står til, og hjælper Gud med at finde noget, der er større. En alternativ skabelsesberetning om det gode, det knap så gode – og om det, der er størst af alt.

PRODUCENT: Teater Patrasket
INSTRUKTION: Maria Myrgård
SCENOGRAPHI: Filippa Berglund
KOSTUMER: Micheal Nøhr
FOTO/VIDEO: Søren Meisner

MEDVIRKENDE: Maja Skovhus Rehøj
Bastian Popp
Dirck Backer

FØR FORESTILLINGEN

Gennemgå praktisk information

Forbered eleverne på det praktiske omkring teaterbesøget. Tal med klassen om, hvor I skal se stykket, og at der formodentligt kommer til at være andre klasser fra andre skoler i salen, der også skal se forestillingen.

Vis dem også gerne billedet af salen her i materialet.

FORBEREDELSE

Vi skal se teater!

Har din klasse før været i teatret sammen, kan en god måde at forberede eleverne være at tænke tilbage på, hvordan det var. Hvor var det? Hvilket stykke var det, og hvad handlede det om?

Har I ikke været i teatret sammen før? Tal gerne om børnenes tanker og spørgsmål om dét at gå i teatret.

Hvordan bliver en teaterforestilling til?

En anden god måde at forberede børnene er at tale om, hvordan en teaterforestilling bliver til. Du kan fortælle følgende:

- De tre medvirkende har sammen med instruktøren øvet sig på at spille forestillingen i ca. 6 uger.
- Der er mange mennesker, der har arbejdet med at lave den her forestilling, men I kommer kun til at møde tre af dem: de to skuespillere og en musiker, som spiller musik og medvirker som skuespiller.
- En scenograf har bestemt, hvordan scenen og lyset skal se ud. Og hvordan tøjet skal se ud.
- En komponist har lavet musikken til forestillingen.
- En kostumier har syet tøjet, skuespillerne har på.
- En snedker har bygget scenografien efter scenografens tegninger.
- En grafiker har lavet plakaten og billedet.
- Ud over dem er der også mange andre, der arbejder med forestillingen, fx marketingafdeling, salgsafdeling, administration og forhuspersonalet.

FORTÆL DEM:

- Hvor stykket spiller: Folketeatret, Nørregade 39, på Hippodromen.
- Hvornår I skal se stykket, og hvorvidt I skal tale om stykket inden og efter.
- Hvordan I kommer derhen.
- At man tager sit overtøj af i foyeren, og at der er toiletter.
- At man kan sidde og tegne, indtil personalet kommer og henter jer.
- At man skal gå på trapper op til salen, hvor forestillingen spiller.
- At der er andre elever i salen samtidig.
- At man sidder på bænke og puder på gulvet.
- At stykket er ca. 50 minutter langt.
- At det er levende mennesker, der fortæller historien.
- At der bliver mørkt i salen, når stykket begynder.
- At man gerne må klappe efter sange under forestillingen.
- At man klapper ad skuespillerne, når stykket er slut.
- At man ikke må gå op på scenen efter forestillingen.
- Hvorvidt I skal ned på Snoreloftet og deltage i Kunstnerisk Laboratorium efter forestillingen.

Refleksion

KIG PÅ BILLEDERNE

Ovenfor er et billede af plakaten til forestillingen. Tal med eleverne om, hvad billedet forestiller, og hvorfor det ser ud, som det gør. Hvad betyder farverne? Hvad føler man, når man kigger på billedet? Hvorfor tror de, at stykket hedder STØRST AF ALT? Hvad tror de, det handler om? Skriv elevernes tanker på tavlen eller på store stykker papir. Gem det til senere.

ORDLISTE TIL STØRST AF ALT

I STØRST AF ALT bliver der brugt en række ord, der måske kan være svære at forstå for nogle børn. Derfor har vi samlet en liste med ting, som I med fordel kan tale om i klassen inden jeres teaterbesøg.

ORD OG VENDINGER:

PIGEN DER KRØB:

Slangekrøller: Maria Marianne har meget fine krøller i håret.

Stirrede og virrede: Folk på gaden kigger og drejer hovederne, når Maria Marianne går forbi.

Genert lille pus: Mennesker sagde, at Maria Marianne er et generet lille barn, når hun ikke ved hvad hun skal sige.

Ostesoufflé: Mor og far byder Maria Marianne på forskellige oste-retter, blandt andet soufflé, som er en slags bagt kage.

Fordrage oste: Maria Marianne kan faktisk slet ikke lide ost.

Maria Marianne krymper: I historien bliver Maria Marianne

mindre og mindre. Skuespilleren bliver ikke fysisk mindre, men for at vise det, får hun større og større bestik. Til sidst står de andre skuespillere på stole, så hun ser endnu mindre ud.

Katten kommer: Maria Marianne bliver så lille som en mus og kravler ind i et musehul om natten og gemmer sig for katten. Katten er ikke en rigtig kat, men de to andre skuespillere tager to hatte på med store grønne øjne som kan lyse. Når de står i mørket ved siden af hullet, ligner det, at det er to katteøjne til en stor kat.

FARMANDEN:

Ny historie: Når historien skifter fra PIGEN DER KRØB TIL FARMANDEN spilles ny musik og skuespillerne sætter to stole og en lampe frem. Desuden kommer der et skilt frem, hvor der står FARMANDEN, så forstår vi, at en ny historie skal begynde.

Dukke: Drengen Biver i historien bliver spillet af en dukke som skuespillerne holder.

Farløst: Bivers far og mor bliver skilt, og når faren flytter, bliver hjemmet farløst.

Farmanden: For at finde en ny far går mor og Biver til Farmanden – en butik, hvor de sælger fædre.

Hue og taske: Når mor og Biver skal ud at finde en ny far, får Biver en rød hue på og mor får en dametaske for så ved vi, at de går ud, på trods af at de ikke forlader scenen.

Parykmager: En person, der laver parykker til folk med lidt eller intet hår.

Ekspedienten: I butikken står en person, der hjælper dem med at vælge en far.

Så skal I se løjer: Ekspedienten er meget glad for at hjælpe dem og mener, at han har mange gode eksemplarer af fædre at kigge på.

Fædre: Når Biver og mor er i butikken bliver der vist tre forskellige fædre frem, som alle spilles af den samme skuespiller. Når skuespilleren spiller den travle far, har han to mobiltelefoner og taler i telefon hele tiden. Når han spiller den lidt dovne far har han briller og en pibe og når han spiller den skrappe far, har han ingen ting, men viser med sit kropssprog og ord, at han er skrap – så vi kan se forskel.

Køkkenet: Når Biver og mor kommer hjem efter besøget hos Farmanden sidder de i køkkenet. Det siger de og for at vi skal forstå, at de er i køkkenet, henter mor en tekop. For de sidder bare på scenen på to skamler. Men tekoppen hjælper os at forstå, at de sidder i køkkenet.

Kræsne: Biver synes, at de skal være kræsne og ikke vælge den første bedste far, de møder.

Farfarmanden: De kommer til en gård hvor fædrene går lige som køer, og han som driver farmen kaldes farfarmanden.

Avsltavle: En af fædrene kommer fra en fin familie med kendte slægtninge.

Redningsvest: Biver får en redningsvest på, når de skal ud at sejle, for de sejler ikke rigtigt. Men når han får vesten på, forstår vi, at det har noget med en båd at gøre. Når de sidder i båden, sidder de egentlig bare på de to skamler og så vugger de frem og tilbage, så vi kan se bådens bevægelse – ligesom det er når man sidder i en båd.

Fartøj: Båden, de sejler i, kaldes et fartøj.

Farvand: Det område, hvor de sejler, og hvor de møder andre både.

SÅ BLEV FARFAR ET SPØGELSE:

Ny historie: Lyset bliver mørkere, et bord og to stole sættes frem, og der kommer mystisk musik.

Når de fortæller historien: Har de små rekvisitter, altså små dukker, et kors, en kiste, som de sætter op på bordet imens de fortæller historien.

Kirke: Når farfar bliver begravet, så skal de til kirken og så sætter skuespilleren et kors frem og en kiste på bordet, samtidig med at musikeren spiller kirkelig musik og står bagved dem og mumler, som om han var en præst. De er jo ikke i kirken, men vi får følelsen af at være i kirken til begravelse.

Hjerteslag: Når farfaren i historien dør, stopper hans hjerte med at slå, som om det havde fået et slag.

Blåt lys: Når Espen og farfar går ud om natten for at søge efter det farfar mangler, bliver lyset blått så vi forstår, at det er nat.

Lyst lys: Når Espen og farfar har sagt farvel til hinanden og Espen er tilbage i sin seng bliver lyset lyst igen, så vi forstår, at dagen er ved at komme og alt bliver godt igen.

VERDENS GRIMMESTE PIGE:

Ny historie: Når historien starter, er der igen ny musik på og andet lys. Når skuespillerne begynder at fortælle historien, får den af skuespillerne, der skal spille pigen, et skilt med teksten VERDENS GRIMMESTE PIGE.

Klippedukke: Skuespilleren, der spiller pigen, får sat et par pap-ører på. Han får hele tiden nye og større ører sat på imens historien bliver fortalt og ørerne vokser. Han får også en kjole og forskellige frisurer – ligesom en klippedukke.

Folk og fæ: Pigen synes, at alle mennesker omkring hende kigger.

Flapører: Pigen synes, at hun har ører der stikker ud.

Et par grydelåg: Hun synes, at hendes ører er store som grydelåg.

Pæn og fiks: Hun prøver med alle hjælpemidler at blive sød og at skjule sine store ører med forskellige frisurer.

Busseronne: Hun prøver også at tage andet slags tøj på for på den måde at fjerne opmærksomheden fra sine ører, fx en stor bluse med store ærmer.

Sæbespån og skurepulver: For at skrubbe pletterne fra ørene, bruger hun forskellige slags stærke rengøringsmidler, men de går alligevel ikke af.

Terpentin: Hun bruger også et virkeligt stærkt middel, som man bruger til at rense pensler med.

Orange plamager: Ingenting virker og en dag vågner hun med endnu større ører, som desuden har store orange pletter.

Sommerfugl: Til sidst får skuespilleren en tynd pind med en lille sommerfugl på, som han kan få til at ligne at den flyver, så vi skal forstå, at pigen faktisk blev en sommerfugl og fløj væk.

MEN STØRST AF ALT:

Misundelige: Djævelen og hans oldemor ønsker, at de kunne skabe lige så fine ting som Gud.

Når farven lyser rødt på scenen: Det betyder, at vi er på besøg i helvedet, hvor djævelen og hans oldemor bor.

Gør dem ulykkelige, så skal du se at det hele falder fra hinanden deroppe: Hvis djævelen skaber noget, der gør menneskerne ulykkelige, så bliver det ikke så sjovt at være Gud længere. Det ønsker han ikke, fordi han vil kunne skabe lige så fine ting, som Gud havde skabt.

Dysse dem lidt ned: Djævelen vil fornærme Gud og englene gennem at skabe ting for menneskerne, som gør dem mindre lykkelige.

Hvil nu ikke på laurbærrene: Englene synes, Gud skal finde på noget nyt for at gøre menneskerne glade igen.

Sladder: Djævelen fik menneskene til at tale bag om ryggen på hinanden. På den måde holdt de op med at stole på hinanden.

Grådighed: Djævelen fik menneskene til at ønske sig mere og mere.

Dovenskab: Djævelen fjernede menneskenes lyst til at arbejde.

Nærighed: Djævelen fik menneskene til at holde op med at bruge penge.

Håbløshed: Djævelen gjorde så menneskerne ikke troede på, at alt ville ende godt.

Mindreværd: Djævelen gjorde så menneskerne begyndte at føle, hver især, at de var mindre værd end andre mennesker.

Når der er gult lys: Og en himmel projiceret på væggen, er vi på besøg i himlen hos Gud.

Kærlighed: Gud skabte en følelse af ømhed og varme hos menneskerne for andre levende væsener, for at rette op på alt det, som Djævelen havde skabt.

EFTER FORESTILLINGEN

Hvorfor arbejde videre med stykket i klassen?

Et af formålene er at tage godt imod elevernes oplevelser og gennem spørgsmål og iscenesættelse starte samtaler og refleksioner om det, som er vigtigt for dem. Et andet formål er, at give eleverne tid og plads til at bearbejde hvad de har set, og give dem mulighed for at reflektere over oplevelsen og deres egen virkelighed.

Tematisk efterbearbejdelse

Spørgsmål at tale om

Teater er en fælles oplevelse, som hver tilskuer oplever på sin helt egen måde. Lad derfor eleverne sidde stille og tænke forestillingen igennem og lad dem måske tegne det, de husker. Det kan være teknikken, lyset, kuglen, kostumerne eller celloen.

Start derefter samtalen.

Du kan opfordre eleverne til at undgå udtryk som "sjov", "kedelig", "god" eller "dårlig" ved at spørge dem, hvad den handler om, og ikke så meget, hvad de synes om den.

Herefter kan I sammen reflektere over, hvad forestillingen egentlig prøver at fortælle publikum. Findes der et eller flere temaer?

Mod til at sige fra

- Hvordan siger man fra, når nogen siger noget man ikke kan lide?
- Er det nemt at sige fra?
- Er det svært at sige fra?
- Hvornår skal man sige fra?
- Hvordan er man modig?
- Hvordan føles det i kroppen, når man er modig?

Savn

- Hvad er savn?
- Hvordan ved man at man savner noget?
- Har eleverne selv savnet nogen?
- Hvordan føles det at savne eller miste nogen?
- Kan savn være godt?

At tro på sig selv

- Hvorfor skal man sige, hvad man synes?
- Hvordan kan det få en til at føle, når folk vil bestemme over en?
- Hvordan kan man sige fra?
- Er det vigtigt at stå op for sig selv?
- Hvordan kan man sige sin mening?
- Hvordan føler pigen sig i Pigen der krøb?
- Hvordan føler pigen sig i Verdens grimteste pige?
- Er det vigtigt, hvad andre synes om en?
- Hvad er en metafor?

Kærlighed

- Hvad er kærlighed?
- Er kærlighed vigtigt?
- Hvis – hvorfor er kærlighed vigtigt?
- Hvem kan man føle kærlighed for?
- Hvordan føles det, når man ikke føler kærlighed?
- Hvad føler man så?
- Hvad er grådighed?

KREATIV EFTERBEARBEJDNING – KUNSTNERISK LABORATORIUM

Kunstnerisk Laboratorium på teatret

I direkte forlængelse af forestillingen kan I deltage i Kunstnerisk Laboratorium, som er et gratis tilbud til at forlænge og bearbejde teateroplevelsen.

Her kan man med farvekridt, tusser eller farveblyanter kreere et værk frit efter en eller flere af forestillingens historier. I har også fået beskrivelsen tilsendt via mail. Kunstnerisk Laboratorium giver børnene mulighed for også at bruge deres taktile sanser til kreativt at bearbejde og fortolke forestillingen og at lade indtrykket komme til udtryk. Desuden giver det dem efterfølgende en genstand at tale videre om i klassen.

ØVELSER

I KAN LAVE SAMMEN I KLASSEN

Refleksion

Minder på linje

Bed eleverne om at lukke øjnene og mindes noget, der skete i forestillingen. De får derefter lov til hver især at sige, hvad de husker (og husker man det samme som nogen af de andre, er det helt ok). Hver især har lov til at have sit eget minde om forestillingen, og der findes ikke rigtigt og forkert.

Når alle har fortalt det minde, de husker fra forestillingen, skal I forestille jer, at der går en usynlig linje gennem klasselokalet. Den ene ende er starten på forestillingen, og den anden er slutningen. Eleverne skal nu stille sig i den rækkefølge, som det, de husker, kommer i forestillingen. Man må gerne hjælpes ad med at huske, hvis det er svært. Hvis det ikke bliver præcist, er det helt ok. Bed derefter eleverne om at fortælle deres minde fra forestillingen igen, men nu fra start til slut.

Derefter kan I hjælpes ad med at mindes flere ting fra forestillingen, som ikke er blevet sagt og placere det på jeres mindelinje.

Faglig opgave

Lav en enkel karakteranalyse

Lav øvelsen i små grupper eller i hele klassen. Hvis I skal gøre det i klassen: Vælg en karakter fra forestillingen og bed eleverne diskutere nedenstående spørgsmål.

Hvis de er inddelt i små grupper, lader du dem vælge forskellige karakterer fra stykket, som de bagefter skal præsentere for hinanden. Det kan også her være en god idé at minde dem om, at der ikke er rigtigt og forkert. Det, gruppen synes om karakteren, er korrekt, simpelthen. De andre må gerne synes noget andet, og det er heller ikke forkert.

- Hvem var karakteren?
- Hvad ville karakteren i stykket?
- Hvad lavede karakteren i stykket?
- Hvorfor gjorde karakteren, som den gjorde?

Refleksion

Vend tilbage til plakatbilledet

Nu, hvor klassen har set forestillingen, hvad synes de så, at forestillingen handler om? Bed eleverne fortælle, hvad de synes, at stykket handler om, mind dem om, at der ikke findes rigtigt og forkert. Et stykke handler om flere forskellige ting og kan handle om forskelligt for dig og mig. Bed dem tale to og to eller i mindre grupper.

Skriv på tavlen eller på et stort stykke papir alle de ting, de synes, stykket handler om. Vend tilbage til de noter, eleverne skrev om billedet, inden de så forestillingen. Blev den, som de forventede? Hvad var det samme, og hvad var anderledes?

Kreativ skriveøvelse

En ny slutning

Vælg én af historierne fra forestillingen (fx den, der gjorde størst indtryk). Lad eleverne finde på en ny slutning – det kan være med tegning og et par sætninger. De kan sagtens præsenteres for hinanden efterfølgende, og måske gerne argumentere for, hvorfor de har valgt den slutning.

Kreativ skriveøvelse

Skriv et brev til en figur

Bed eleverne skrive et kort brev eller dagbogsform eller en tegning med talebobler til en af personerne fra forestillingen og bed dem svare på følgende spørgsmål:

- "Jeg synes, det var sjovt, da du..."
- "Jeg synes, det var sørgeligt, da du..."
- "Jeg synes, du var sej, da du..."
- "Jeg blev overrasket over..."
- "Mit råd til dig er..."
- "Min hemmelighed er..."

Alle som!

Opstil ligeså mange stole, som der er børn i klassen, plus en ekstra stol i en ring. Alle elever sidder på en stol, og en stol er tom. Kom med en påstand til klassen, og alle, der er enige, skal skifte stol. Er man ikke enig, bliver man bare siddende.

Husk på ikke at stille en påstand, som du som lærer/ pædagog har et rigtigt svar på – det skal være en påstand, hvor det ikke er muligt at svare rigtigt eller forkert, og hvor man kan kigge på det fra forskellige sider.

Forslag til påstande:

- Det er svært at sige fra
- Nogle gange er det uhyggeligt at være alene
- Nogle gange stiller voksne for store krav til børn
- Nogle gange er jeg bange for mørke
- Det kan være svært at føle sig modig
- Der findes noget, der er større end mig
- Jeg føler nogle gange, at jeg ikke er lige så god som de andre
- Jeg er bange for at dø
- Jeg har mistet nogen
- Aldrig tro på hvad andre siger om en
- Man skal tro på hvad andre synes om en
- Jeg kan være grådig en gang i mellem
- Det er vigtigt at sige højt, hvad man synes altid
- Søskende er en god ting
- Det er vigtigt at føle sig elsket

Faglig opgave

Tegneopgave 1

Lad eleverne sætte sig med et stykke papir og instruér dem i at tegne den scene, som de synes, er den vigtigste eller den sjoveste. De skal tegne scenen og bagefter beskrive den med ord eller små sætninger enten på skrift eller fælles i klassen.

Sæt dem sammen to og to eller få en fælles snak i klassen og lad dem beskrive deres tegninger for hinanden. Har nogen af dem valgt samme scene?

LILLE TEATER-ORDBOG

SCENOGRAFI	scenerummet med vægge, gulv og møbler mv., som er lavet af en scenograf	LYSDESIGNER	den, som har besluttet, hvordan lyset skal være i stykket
KOSTUME	skuespillernes tøj, som er lavet af en kostumier	REKVISITTER	de ting, der er på scenen, er lavet eller skaffet af en rekvisitør
MASKE	skuespillernes masker, sminke og frisure, som er lavet af en maskør	KARAKTER	rollefigur i forestillingen
INSTRUKTION	valg af helhed, og hvad skuespillerne skal gøre på scenen, er en instruktørs valg		
KOREOGRAFI	danse eller bevægelse i stykket, som er lavet af en koreograf		
DRAMATIKER	den, som har skrevet stykket		
KOMPONIST	den, som har lavet musikken i stykket		